БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЖАЛБИ
15-02-2021
ПРИ
US-02-13-1-185-3/20

Broj: S1 3 U 035821 20 U
Sarajevo, 09.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Aerodromi Republike Srpske" a.d. Banja Luka, Mahovljani bb, Laktaši, kojeg zastupa punomoćnik Stojan Vukajlović advokat iz Banja Luke, ul. Đure Damjanovića 249, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-630-6/20 od 09.04.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.02.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, usvojena je žalba ponuđača „BG ENERGO-TIM" d.o.o. Prijedor, izjavljena protiv javnog poziva za nabavku mlaznog goriva JET A1, broj: 01-45-2/20 od 14.02.2020. godine, ugovornog organa „Aerodromi Republike Srpske" a.d. Banja Luka i poništeni je poziv za dostavljanje ponuda i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak, te je usvojen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka, te zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je postupak nabavke mlaznog goriva pokrenut uz primjenu člana 86. stav 1. tačka a) ZJN-izuzeće od primjene ZJN. Nadalje citira odredbu člana 86. stav 1. ZJN, te navodi da je slobodna i ničim utemeljena tvrdnja tuženog da tužitelj ne prodaje mlazno gorivo trećim licima, jer to nije roba široke potrošnje. Ukazuje da u Zakonom o javnim nabavkama, nije navedeno da roba koju sektorski ugovorni organ prodaje trećim licima, mora biti roba široke potrošnje, a nesporno je da tužitelj prodaje mlazno gorivo trećim licima, odnosno avioprevoznicima koji koriste usluge Međunarodnog

aerodroma Banja Luka. Osporava i navod tuženog da je jedini u RS koji obavlja usluge prodaje mlaznog goriva i da mu pripada isključivo pravo na prodaju predmetne robe, te da nema tržišne konkurencije. Ukazuje da se ZJN primjenjuje na teritoriji cijele BiH, a ne samo RS, te da svaki od avioprevoznika može slobodno da bira gdje će da sipa gorivo, odnosno da tužitelj nema monopol na prodaju predmetne robe, jer postoji tržišna konkurencija. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, potražujući i troškove sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 850,00 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi, da je tužitelj-ugovorni organ objavio poziv za dostavljanje ponuda za nabavku mlaznog goriva JET A1, na koji se neće primjenjivati odredbe Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa članom 86. stav 1. tačka a) ZJN. Protiv navedenog poziva, žalbu je izjavio „BG ENERGO-TIM" d.o.o. Prijedor, a tuženi je, donio osporeno rješenje, kojim je žalbu uvažio, poništio poziv za dostavljanje ponuda i sva akta koja su proistekla iz poziva za dostavljanje ponuda. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da ugovorni organ nije imao osnova da predmetnu nabavku izuzme od primjene Zakona o javnim nabavkama, te da nisu ispunjena dva kumulativna uslova za primjenu odredbe člana 86. stav 1. tačka a) ZJN. Navedenim postupanjem ugovornog organa narušen je princip konkurentnosti te nije omogućeno svima ponuđačima da učestvuju u postupku.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije, ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke, počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Članom 86. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama, propisano je da je sektorski ugovorni organ, osim izuzeća iz člana 10. ovog Zakona, izuzet od primjene ovog Zakona i kada dodjeljuje: a) ugovor za nabavku robe ili usluga za daljnju prodaju ili davanje u zakup trećim licima, pod uslovom da sektorskom ugovornom organu ne pripada posebno ili isključivo pravo na prodaju ili davanje u zakup predmeta takvih ugovora, te da i drugi subjekti mogu slobodno prodavati ili davati pod zakup pod istim uslovima, kao i

sektorski ugovorni organ ili sektorski ugovorni organi. Članom 82. Zakona o javnim nabavkama propisano je da sektorski ugovorni organ koji obavlja djelatnosti zračnih, pomorskih i riječnih luka i koje se odnose na iskorištavanje geografskog područja u svrhu stavljanja na raspolaganje zračnih luka, pomorskih luka, riječnih luka ili drugih prometnih terminala, prijevoznicima u zračnom, pomorskom ili riječnom prijevozu, obavezan je primjenjivati ovaj zakon.

Pravilnim tumačenjem odredbi koje se odnose na primjenu člana 86. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano da je sektorski ugovorni organ, osim izuzeća iz člana 10. ovog Zakona, izuzet od primjene ovog Zakona i kada dodjeljuje: a) ugovor za nabavku robe ili usluga za daljnju prodaju ili davanje u zakup trećim licima, pod uslovom da sektorskom ugovornom organu ne pripada posebno ili isključivo pravo na prodaju ili davanje u zakup predmeta takvih ugovora, te da i drugi subjekti mogu slobodno prodavati ili davati pod zakup pod istim uslovima, kao i sektorski ugovorni organ ili sektorski ugovorni organi, jasno proizilazi da je uslov postavljen kumulativno. Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da tužitelj u konkretnom slučaju ne ispunjava oba kumulativno postavljena uslova. Naime, iz odredbi Pravilnika o pružanju zemaljskih usluga na vazdušnim lukama u BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 13/13, 70/16) proizilazi da pravna i fizička lica mogu pod određenim uslovima pružati zemaljske usluge na području vazdušnih luka. Međutim iz podataka u spisu utvrđeno je, da na području Republike Srpske navedenu uslugu jedino vrši tužitelj što potvrđuje i sam tužitelj u izjašnjenju, u prethodnim postupcima za istu vrstu nabavke, konstatacijom da drugi subjekti nisu zainteresovani za ove zemaljske usluge. Nadalje, tužitelj je propustio da u pozivu za nabavku određenih količinu goriva, navodeći samo da je isto za daljnu prodaju i prilažući fakturu, iz kojih dokaza se ne može jasno utvrditi o kojim količinima se radi i da li sva količina za daljnu prodaju ili je dio za korištenje samom tužitelju. Shodno navedenom pravilan je zaključak tuženog da se u konkretnoj nabavci ne može primijeniti citirana odredba. Ovo iz razloga, kako to pravilno tuženi zaključuje, tužitelj je bio u obavezi primijeniti odrede Zakona o javnim nabavkama jer samo ugovorni organ na području zračne luke vrši zemaljsku uslugu-rukovanje gorivom i mazivom, odnosno da ne postoji tržišna konkurencija, kao što je to i navedeno u ranijoj odluci ovoga suda broj : S1 3 U 030451 19 U od 10.02.2020. godine.

Sve navedeno ukazuje da je pravilno tuženi utvrdio, da je tužitelj bio u obavezi primjenjivati Zakon o javnim nabavkama kako je to propisano članom 82. istog Zakona jer je nesporno da je tužitelj sektorski ugovorni organ koji obavlja djelatnost zračnih luka i koji se stavlja na raspolaganje prevoznicima u zračnom saobraćaju, te je obavezan primjenjivati odredbe Zakona o javnim nabavkama, a nisu ispunjeni uslovi za izuzimanje predmetne nabavke od primjene odredbi Zakona, kako je to prethodno obrazloženo.

Prigovor tužitelja da je tuženi organ nepravilno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje nije osnovan, iz razloga što ne postoji protivrječnost u spisu u pogledu utvrđenih činjenica, jer i po ocjeni ovog sudskog vijeća, utvrđeno činjenično stanje ima podlogu u rezultatima provedenog postupka, a pri tome je iz utvrđenog činjeničnog stanja tuženi organ izveo pravilan zaključak o bitnim činjenicama, na koje je pravilno primijenjen materijalni propis.

Zbog navedenih razloga ovaj Sud je tužbu odbio kao neosnovanu, jer je osporeno rješenje pravilno i zakonito, temelji se na pravilnoj primjeni Zakona o javnim nabavkama i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a u postupku nije počinjena povreda pravila postupka, koja bitno utiče na pravilnost rješenja.

Kako tužilac nije tužbom uspio dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenje, to mu shodno članu 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i ne pripadaju potraživani troškovi spora.

U skladu sa naprijed navedenim, Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2., u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

